

вуването на ромските квартали препотвърждава съществуващите негативни представи за ромите в българското общество.

3. Кварталът като гето: „Христо Ботев“ и „Факултета“, гледани отвън

Доколко познаваме града, в който живеем? Как градският жител опознава/добива представа за града? Какво изобщо означава „познавам града“?

Когато посещаваме непознат град, ние по правило се доверяваме на пътеводител, сверяваме местоположението си с картата на града, прокарваме по нея траекториите на нашите движения в градското пространство, опознаваме града. Сякаш той е непосредствено даден ни предмет, който след известни усилия от наша страна, след последователно оглеждане от различни страни ще овладеем, ще го направим познат.

Вероятно е възможно да типологизираме погледа отвън към града или, казано по друг начин – гледащия града:

– **Човекът, който събира образи в града** (шляещият се) – той търси да усети града, иска сам да открие неговите различни лица, той се губи из града, за да намери своя поглед и своите пътеки в градското пространство. Ако ползва карта на града, то е само за да намери обратния път към своето временно убежище. Ако използва пътеводител, то е само за да научи името на мястото, върху което се е спрял погледът му. Той не опознава града, а създава града за себе си.

– **Човекът, който копира образите на града** (организираният турист) – той сякаш сверява образите, удобно предоставени му от пътеводителя със „своя“ поглед, но той вече е попил официализирания образ от пътеводителя. Пътеводителят е намерил точния си адресат – човекът не опознава града, а разпознава в него предварително произведените градски маркери. Картата на града е необходимият инструмент за неговото движение в предварително конструираното за него градско пространство. Пътеводителят му казва